

P6_TA(2007)0073

Pārrobežu veselības aprūpe

Eiropas Parlamenta 2007. gada 15. marta rezolūcija par Kopienas rīcību attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpes nodrošināšanu

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Apspriešanās par Kopienas rīcību veselības aprūpes pakalpojumu jomā” (SEC(2006)1195/4),
  - ņemot vērā EK līguma 152. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas spriedumus *Decker* (C-120/95, 1998. gada 28. aprīlī), *Kohll* (C-158/96, 1998. gada 28. aprīlī), *Geraets-Smits & Peerbooms* (C-157/99, 2001. gada 12. jūlijā), *Vanbraekel* (C-368/98, 2001. gada 12. jūlijā), *IKA* (C-326/00, 2003. gada 25. februārī), *Müller-Fauré & van Riet* (C-385/99, 2003. gada 13. maijā), *Inizan* (C-56/01, 2003. gada 23. oktobrī), *Leichtle* (C-8/02, 2004. gada 18. martā) un *Watts* (C-327/04, 2005. gada 16. maijā) lietās,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 9. jūnija rezolūciju par pacientu mobilitāti un veselības aprūpes attīstību Eiropas Savienībā¹,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas mutisko jautājumu B6-0013/2007 saskaņā ar Reglamenta 108. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā veselības aprūpes pakalpojumus izslēdza no Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū²;
- B. tā kā Eiropas Parlamentā pašlaik apspriež projektu ziņojumam par ietekmi un sekām, kādas varētu būt veselības aprūpes pakalpojumu izslēgšanai no Direktīvas 2006/123/EK;
- C. tā kā Eiropas Kopienu Tiesa kopš 1998. gada ir pieņēmusi vairākus nolēmumus saskaņā ar kuriem pacienti var brīvi pārvietoties ārstnieciskās palīdzības un veselības aprūpes meklējumos, tādējādi piemērojot brīvas aprites principu atlīdzināšanai par ārvalstīs sniegto veselības aprūpi;
- D. tā kā Eiropas Kopienu Tiesa vispirms lēma, ka citā dalībvalstī radušos izmaksu atlīdzināšana tikai, ja tiem saņemta iepriekšēja atļauja, ir šķērslis pakalpojumu nodrošināšanai, bet vēlāk attīstīja tālāk atlīdzināšanas un iepriekšējas atļaujas saņemšanas nepieciešamības principus;

---

¹ OV C 124 E, 25.5.2006., 543. lpp.

² OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

- E. tā kā veselības aprūpes sistēmas Eiropas Savienībā ir balstītas uz solidaritātes, taisnīguma un universāluma principiem, lai visiem cilvēkiem, neatkarīgi no viņu ienākumiem, sociālā stāvokļa un vecuma, būtu garantēta pienācīga un augstas kvalitātes aprūpes saņemšana;
- F. tā kā veselības aprūpes nodrošināšanas kārtība katrā valstī ir atšķirīga;
1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu uzsākt apspriežu procedūru par labāko Kopienas rīcības veidu, lai nodrošinātu satvaru veselības aprūpes pārrobežu aspektiem;
  2. atgādina Līgumā noteiktās saistības — visos Kopienas politikas virzienos nodrošināt cilvēku veselības aizsardzību augstā līmenī; kā arī atgādina Līguma 95. panta 3. punktu, kurā noteikts juridiskais pamats iekšējā tirgus pasākumiem attiecībā uz veselību; tāpēc uzskata, ka nepieciešams izveidot tiesisko regulējumu pārrobežu veselības aprūpes nodrošināšanai, kas vislabāk garantētu pacientu savlaicīgu piekļuvi pienācīgai un augsta līmeņa veselības aprūpei, pārrobežu veselības aprūpes nodrošināšanas attīstību un veselības aprūpes finansējuma ilgtspējību;
  3. norāda uz to, ka pārrobežu veselības aprūpes aspekti ir saistīti gan ar pacientu mobilitāti, gan veselības aprūpes darbinieku mobilitāti, kā arī ar veselības aprūpes nodrošināšanu no citas valsts; kā arī norāda uz to, ka Eiropas Kopienas Tiesas lēmumi specifiski risina problēmu, kas saistīta ar pacientu tiesībām ārstēties ārvalstīs un pēc tam saņemt atlīdzinājumu no savas valsts veselības apdrošināšanas sistēmas;
  4. tāpēc uzskata, ka juridiskās noteiktības nodrošināšana attiecībā uz izdevumu atlīdzināšanu par pārrobežu veselības aprūpi, ir prioritārs jautājums ne tikai pacientiem, bet arī valstu veselības apdrošināšanas sistēmām, gan veselības aprūpes nodrošinātājiem; uzsver, ka nepieciešams precizēt kārtību un nosacījumus izdevumu atlīdzināšanai dažādos gadījumos;
  5. mudina Komisiju izstrādāt veselības aprūpei kopīgus principus un pamatnostādnes, lai garantētu pacientu drošību; uzskata, ka arī saskaņotu veselības rādītāju (piemēram, asins analīžu standartu) izstrāde Kopienas līmenī ir ļoti svarīga, lai uzlabotu paraugprakses apmaiņu, it īpaši starp veselības speciālistiem;
  6. uzskata, ka ES lomai jābūt nozīmīgai, lai uzlabotu pacientiem paredzētās informācijas par pārrobežu mobilitāti pieejamību, koordinējot dalībvalstu sadarbību šajā jomā;
  7. uzskata, ka pacientu mobilitātei vienmēr jābūt pacientu brīvas izvēles ziņā, un šo pacientu brīvo izvēli nekādā veidā nevajag ierobežot;
  8. uzsver, ka nepieciešams vienmēr nodrošināt pacientu drošību, neatkarīgi no tā, kur un kā veselības aprūpe tiek nodrošināta; aicina precīzi noteikt to iestāžu pienākumus, kas pārrauga veselības aprūpes nodrošināšanu un nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp valstu iestādēm par veselības aprūpes speciālistu reģistrāciju un disciplināro statusu; uzskata, ka nepieciešams izveidot neatbilstīgas prakses pārsūdzēšanas mehānismu pārrobežu veselības aprūpei;
  9. norāda uz to, ka gandrīz visos gadījumos, veselības aprūpe un ārstēšana jāturpina arī pēc konkrētā pakalpojuma saņemšanas un tas var būt ilgstošs process; atzīst to, ka nepieciešami skaidri noteikumi par uzdevumu un pienākumu sadali starp veselības aprūpes sniedzējiem dažādos ārstēšanas vai aprūpes posmos;

10. uzskata, ka tiesiskā regulējuma izveide Kopienas līmenī ir labākais veids, kā nodrošināt juridisko noteiktību pacientiem, valstu veselības aizsardzības sistēmām un privātā sektora veselības aprūpes sniedzējiem; uzskata, ka tas ir arī labākais veids, kā veicināt optimālu veselības aprūpes resursu izmantošanu un paātrināt iespēju saņemt ārstēšanu;
11. uzskata, ka topošajās Kopienas nostādnēs jāiekļauj kopēja pacientu tiesību harta, lai nodrošinātu, ka šīs tiesības tiek ievērotas praksē, gan ārvalstīs, gan mītnes zemē;
12. uzskata, ka šajā tiesiskajā regulējumā nepieciešams iekļaut arī datu apkopošanas un informācijas apmaiņas mehānismu starp valstu iestādēm par veselības aprūpes sniedzējiem, to reģistrāciju un disciplināro statusu, un pieejamajiem ekspertiem; tāpat uzskata, ka Eiropas uzziņu centru tīkla izveide būtiski uzlabos slimību ārstēšanas iespējas;
13. uzskata, ka pacientu drošībai ir nepieciešams iekļaut tiesiskajā regulējumā valsts iestāžu pienākumu apmainīties ar informāciju par pārrobežu veselības speciālistu reģistrāciju un disciplināru informāciju;
14. aicina dalībvalstis ieviest vienas institūcijas apstiprinājuma kārtību, izskatot pacientu sūdzības;
15. aicina Komisiju īpašu uzmanību veltīt pacientu informēšanai par viņu tiesībām un pienākumiem, kā arī ieviest atbilstīgus noteikumus savā likumdošanas priekšlikumā;
16. uzskata, ka topošais Kopienas regulējums var palīdzēt nostiprināt Eiropas pilsoņu kā pacientu tiesības, kā arī mudināt dalībvalstis attīstīt savas veselības aprūpes sistēmas;
17. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.